

curier economic legislativ

NORME METODOLOGICE PENTRU ORGANIZAREA ȘI EXERCITAREA CONTROLULUI ECONOMIC PREVENTIV

Curtea Superioară de Control Financiar (sub nr. 179) și Ministerul Finanțelor (sub nr. 1517) au emis „Norme metodologice pentru organizarea și exercitarea controlului economic preventiv prin cadre tehnice și economice”, care au intrat (și urmează să intre) în vigoare, în mod eșalonat, în cursul anului 1981.

Pentru a veni în sprijinul întreprinderilor, publi-

căm mai jos integral Normele metodologice, împreună cu anexele lor, cu sublinierea că în acest număr al revistei a apărut și un amplu documentar privind controlul economic preventiv.

Facem precizarea că controlul economic preventiv vine să întregască controlul financiar preventiv, care se va exercita în continuare, potrivit prevederilor din Legea nr. 9/1974.

1. Potrivit aprobării conducerii partidului, comunicată de Cancelaria C.C. al P.C.R., cu nr. 390/2284/1980, se instituie controlul economic preventiv prin cadre tehnice și economice la nivel de întreprindere, uzină, fabrică, exploatare, grup de șantiere, secție, șantiere, și alte unități similare, care au activitate industrială sau construcții-montaj.

Controlul economic preventiv are sarcina de a contribui la utilizarea cu maximă economicitate a mijloacelor materiale și bănești și a forței de muncă și la creșterea pe această bază a beneficiului și rentabilității, în vederea aplicării ferme a mecanismului economico-financiar, printr-o mai strânsă conlucrare între organele tehnice și economice.

Persoanele imputernicite, exercită controlul economic preventiv pe baza documentelor și formularisticii existente în unități, de regulă cu respectarea actualului circuit al acestora, concomitent cu stabilirea de atribuții și răspunderi directe pentru persoanele care exercită acest control.

Organizarea și exercitarea controlului economic preventiv se introduce treptat, pe ministere, alte organe centrale și consilii populare, potrivit graficului din anexa 1.

Controlul economic preventiv se efectuează asupra următoarelor operații:

I. La unitățile cu activitate industrială

a) programarea și lansarea în fabricație a produselor;

b) consumurile de materii prime și materiale peste normele stabilite;

c) stabilirea normelor de muncă locale și realitatea muncii prestate;

d) efectuarea reparațiilor curente și capitale ale fondurilor fixe.

II. La unitățile cu activitate de construcții-montaj

a) începerea lucrărilor de construcții-montaj;

b) consumurile de materiale peste normele stabilite pe categorii de lucrări, ca urmare a schimbării unor tehnologii sau a înlocuirii materialelor;

c) realitatea muncii prestate;

d) necesarul de utilaje și mijloace de transport;

e) raportarea producției de construcții-montaj.

2. Documentele supuse controlului economic preventiv, funcțiile persoanelor care exercită controlul și obiectivele care se verifică de aceste persoane, sînt cele din anexele 2 și 3 care fac parte din prezentele norme.

În funcție de volumul și complexitatea operațiilor și de condițiile concrete existente, conducerea ministerelor și comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, au dreptul să aprobe cu acordul prealabil al Curții Superioare de Control Financiar și al Ministerului Finanțelor, la propunerea justificată a orga-

nelor de conducere colectivă din unitățile socialiste subordonate, ca exercitarea controlului economic preventiv să se facă și de persoane încadrate în alte funcții decât cele prevăzute în anexele 2 și 3 care au în sarcinile proprii de muncă problemele respective.

3. Conducătorul unității va stabili, prin decizie, nominal, persoanele care vor exercita controlul economic preventiv, (titularii și înlocuitorii de drept), circuitul documentelor supuse acestui control, termenele înăuntrul cărora acestea trebuie prezentate la control, precum și termenele de exercitare a controlului economic preventiv, pe operațiile supuse acestui control.

Conducătorul compartimentului în care are loc operația va prezenta la control documentația din care să rezulte legalitatea, necesitatea, oportunitatea și economicitatea operațiilor respective, precum și alte documente sau date pe care le solicită cel ce exercită controlul economic preventiv.

4. Controlul economic preventiv se exercită înainte ca documentul respectiv să fie semnat pentru aprobare de către organele în drept.

Dovada exercitării controlului economic preventiv de către persoana împuternicită, în acest scop, se face prin semnătura pusă pe documentul prezentat la control.

Prin semnarea documentelor, persoanele împuternicite cu exercitarea controlului economic preventiv își asumă răspunderea că au verificat și că operațiile respective îndeplinesc condițiile înscrise în anexa 2 sau 3 la prezentele norme.

5. Persoanele care exercită controlul economic preventiv sînt obligate de a examina conținutul operațiilor, pe baza actelor normative care reglementează obiectivele de verificat, consultîndu-se cu cadrele de specialitate, pentru stabilirea situației reale.

6. Operațiile rezultate din documentele supuse controlului economic preventiv nu vor putea fi efectuate dacă documentele respective nu au fost controlate și semnate de organele împuternicite în acest scop.

7. În cazul în care nu se îndeplinesc condițiile arătate la pct. 4 de mai sus, persoanele împuternicite cu exercitarea controlului economic preventiv nu vor semna documentele respective, iar operațiile în cauză nu vor putea avea loc. În asemenea situații, cei ce exercită controlul economic preventiv vor informa operativ pe conducătorul unității.

În situația în care compartimentul unde s-a întocmit documentul susține efectuarea operației pentru care nu s-a primit viză de control economic preventiv, conducătorul unității hotărăște pe proprie răspundere, dispunînd în scris pe documentul respectiv, asupra efectuării sau neefectuării operației respective.

8. Cazurile de refuzuri, numărul, valoarea și natura lor, cît și cauzele care le-au generat, se înregistrează și vor fi analizate trimestrial în organul de conducere colectivă în scopul luării măsurilor pentru lichidarea și prevenirea neajunsurilor și a tragerii la răspundere a celor vinovați.

9. Conducătorii unităților socialiste, la care se institue controlul economic preventiv, sînt obligați să asigure:

— condiții pentru desfășurarea corespunzătoare a acestei activități;

— punerea la dispoziția persoanelor împuternicite cu exercitarea controlului economic preventiv a dispozițiilor legale necesare desfășurării în condiții corespunzătoare a acestui control;

— analiza operativă și aplicarea măsurilor ce se propun de persoanele împuternicite cu exercitarea controlului economic preventiv pentru înlăturarea neajunsurilor constatate;

— instruirea, îndrumarea și verificarea activității persoanelor împuternicite cu exercitarea controlului economic preventiv;

— întocmirea și înaintarea la ministerul tutelar și la comitetul executiv al consiliilor populare județene respective, anual în cadrul informării privind controlul financiar preventiv, într-un capitol separat, a rezultatelor controlului economic preventiv și problemele ce se ridică cu propuneri corespunzătoare.

10. Sarcinile și răspunderile cadrelor tehnico-economice din prezentele norme metodologice privind introducerea controlului economic preventiv asupra operațiilor de la pct. 1 de mai sus, vor fi introduse în termen de 30 de zile de la instituire în regulamentele de organizare și funcționare.

11. Ministerele, celelalte organe centrale și comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București vor controla și îndruma permanent organizarea și exercitarea controlului economic preventiv la unitățile socialiste subordonate în condițiile prezentelor norme metodologice și vor raporta anual în cadrul informării privind controlul financiar preventiv, asupra rezultatelor și problemelor pe care le ridică controlul economic preventiv.

12. Controlul financiar preventiv prevăzut de Legea nr. 9/1974 se va exercita în continuare în condițiile normelor existente.

**ANEXA 1
GRAFICUL INSTITUIRII CONTROLULUI ECONOMIC PREVENTIV**

Ministerul	Data introducerii
1. Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini	ianuarie 1981.
2. Ministerul Construcțiilor Industriale	ianuarie 1981
3. Ministerul Industriei Metalurgice	februarie 1981
4. Ministerul Industriei Chimice	februarie 1981
5. Ministerul Industriei Ușoare	martie 1981
6. Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții	martie 1981
7. Ministerul Energiei Electrice	aprilie 1981
8. Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei	aprilie 1981
9. Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor	mai 1981
10. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare	iunie 1981
11. Alte ministere și organe centrale și comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, care au unități sau activități industriale și de construcții-montaj	trim. III. 1981

DOCUMENTELE SUPUSE CONTROLULUI ECONOMIC PREVENTIV, FUNCȚIILE PERSOANELOR CARE EXERCITA ACEST CONTROL ȘI OBIECTIVELE CE SE VERIFICĂ DE ACESTE PERSOANE, LA UNITĂȚILE CU ACTIVITATE INDUSTRIALĂ

Nr. Documentele supuse crt. controlului economic preventiv	Funcțiile persoanelor care exercită controlul	Obiectivele care se verifică cu ocazia exercitării controlului
1. Programarea și lansarea în fabricație a produselor		
Programul de fabricație, comanda internă sau alt document prin care se lansează produsele în fabricație	Directorul comercial sau șeful compartimentului desfacere, conform hotărârii conducerii unității	Dacă produsele ce urmează a fi lansate în fabricație, în sortimentele și cantitățile înscrise în document, au desfacerea asigurată prin contracte, sau comenzi ferme încheiate cu beneficiarii interni sau externi pentru luna în care produsul se prevede a fi terminat sau în luna imediat următoare. În cazul lansării în fabricație de produse în avans, se va verifica dacă există avizul beneficiarului pentru livrarea înainte de termenul contractual, iar atunci când se lansează în fabricație produse pe stoc, se va verifica dacă există aprobarea legală a organelor competente pentru fabricarea de produse pe stoc. Dacă produsele ce urmează a fi lansate în fabricație au prețuri legal stabilite sau aprobarea prevăzută de dispozițiile legale pentru lansarea în fabricație de produse fără prețuri aprobate.
	Șeful compartimentului de prețuri	
2. Consumurile de materii prime și materiale peste normele stabilite		
Documentul de justificare a depășirilor de consumuri de materiale peste normele tehnologice stabilite prin nomenclatoare de piese, liste de consum, rețete de fabricație sau alte documente prin care s-au aprobat norme de consum de materiale ptr. producția de bază și auxiliară sau pentru regie	Inginerul șef	Dacă sortimentele și cantitățile de materiale înscrise în document peste normele de consum stabilite prin documentațiile tehnologice, sînt solicitate în cazuri cu totul excepționale și sînt strict necesare și pe deplin justificate pentru realizarea producției. NOTĂ: În astfel de cazuri, conducătorul unității va trebuie să analizeze și să stabilească măsuri de prevenire a unor astfel de situații, precum și răspunderea materială a celor vinovați, atunci cînd este cazul.
3. Drepturi de retribuire, sub aspectul stabilirii normelor de muncă locale		
Fișa normelor de muncă, fișa tehnologică, sau alte documente prin care se stabilesc normele de muncă	Inginerul șef al unității	Dacă norma de muncă, în ore, minute și lei, înscrisă în document a fost corect stabilită și fundamentată în raport de normativul unificat în vigoare, de condițiile tehnice și organizatorice existente în cadrul unității la locurile de muncă respective și de prevederile indicațiilor tarifare de calificare, evitîndu-se plata unor drepturi necuvenite.
4. Drepturi de retribuire, sub aspectul realității muncii prestate		
Foaia colectivă de prezență Raport de producție, raport pentru calculul retribuției, bon de lucru sau alt document în care se evidențiază semifabricatele, produsele, lucrările sau serviciile realizate în vederea calculării drepturilor de retribuție	Șeful de echipă, maistrul sau alți conducători ai formațiilor de lucru Șeful de echipă, maistrul sau alți conducători ai formațiilor de lucru	Dacă orele lucrate înscrise în foaia colectivă de prezență corespund timpului efectiv lucrat și sînt în concordanță cu cele din fișele sau condicile de prezență. Dacă cantitatea de semifabricate, produse, lucrări sau servicii înscrise în document corespunde cu aceea efectiv realizată, rezultată din nota sau alte documente de predare la secția următoare, la magazia intermediară, la magazia de produse finite, la beneficiar etc. după caz, și se încadrează în aceea lansată în fabricație sau execuție.
5. Efectuarea reparațiilor curente și capitale ale fondurilor fixe		
Programul lunar sau comanda internă pentru executarea reparațiilor capitale, reparațiilor curente, reparațiilor accidentale și reviziilor tehnice (periodice)	Șeful compartimentului mecano-energetic	Dacă lucrările de reparații capitale și reparații curente înscrise în document sînt necesare în raport de starea tehnică a fondurilor fixe respective. Dacă lucrările de reparații capitale și reparații curente înscrise în document sînt prevăzute în planul de reparații aprobat pentru perioada de plan și sînt respectate ciclurile de reparații normale. Dacă costul reparațiilor capitale sau reparațiilor curente înscrise în comanda internă se încadrează în acela din planul de reparații și în planul cheltuielilor indirecte. În cazul lansării reparațiilor pe comenzi colective pe secții, se va verifica dacă costul înscris în comanda internă a fiecărei secții se încadrează în costul total stabilit prin planul de reparații pentru utilajele ce urmează a se repara în luna respectivă.

DOCUMENTELE SUPUSE CONTROLULUI ECONOMIC PREVENTIV, FUNCȚIILE PERSOANELOR CARE EXERCITĂ ACEST CONTROL ȘI OBIECTIVELE CE SE VERIFICA DE ACESTE PERSOANE, LA UNITĂȚILE CU ACTIVITATE DE CONSTRUCȚII-MONTAJ

Nr. Documentele supuse controlului crt. conomic preventiv	Funcțiile persoanelor împuternicite să exercite controlul	Obiectivele care se verifică cu ocazia exercitării controlului
---	---	--

1. Inceperea lucrărilor de construcții-montaj

— Ordinul de începerea execuției lucrărilor de construcții-montaj	Conducătorul unității	— Dacă lucrarea este înscrisă în planul de producție — Dacă există documentație de execuție aprobată în condițiile prevăzute de lege și contract de execuție — Dacă există comunicarea băncii finanțatoare că finanțarea este deschisă și este aprobat plafon de decontare — Dacă sînt asigurate resursele materiale, forța de muncă, utilajele de construcții și contractate, utilajele tehnologice, potrivit graficului de execuție.
---	-----------------------	---

2. Consumurile de materiale peste normele stabilite pe ca tegorii de lucrări ca urmare a schimbării unor tehnologii sau a înlocuirii materialelor

— Bonul de consum	Șeful de șantier din cadrul grupurilor de șantiere sau șefii de lot	— Să nu se execute lucrări fără documentația legală de schimbarea tehnologiei — Să nu se depășească valoarea totală a materialelor înscrise în documentația de execuție și pe întreaga lucrare — Dacă prin schimbarea tehnologiei sau înlocuirea materialelor din documentații se obțin îmbunătățiri calitative de execuție și economii. NOTĂ: Pentru depășirea normelor legale de consum, conducătorul unității va analiza și stabili măsuri de prevenire a unor astfel de situații, precum și răspunderea materială a celor vinovați, acolo unde este cazul.
-------------------	---	--

3 .Realitatea muncii prestate

— Raportul de lucru pentru lucrări executate	Șeful de lot	— Concordanța între cantitățile prevăzute în rapoartele de lucru, documentația de execuție și stadiile fizice realizate — Dacă lucrările executate au fost corect încadrate în prețurile unitare din normele de timp aprobate.
--	--------------	---

4. Necesarul de utilaje și mijloace de transport

— Documentul prin care se stabilește necesarul de utilaje din planul operativ trimestrial	Șeful compartimentului de mecanizare din grup sau șantiere independente, după caz	— Concordanța dintre utilajele și mijloacele de transport solicitate cu : prevederile din documentația de execuție, graficele de eșalonare a execuției lucrărilor și stadiilor fizice atinse, volumul și structura lucrărilor — Respectarea tehnologiilor de execuție — Dacă utilajele și mijloacele de transport solicitate vor fi folosite la indicii planificați — Se va ține seama și de indicii de utilizare a parcului existent.
---	---	---

5. Raportarea producției de construcții-montaj

a) Nota de raportare operativă a producției de C+M pentru întocmirea dărilor de seamă statistice CS ₁ și taloane situații de lucrări lunare	Șeful compartimentului de programare, pregătire și urmărirea lucrărilor din grup sau șantiere independente	a) Dacă lucrările raportate corespund cu documentația de execuție legal aprobată și cu stadiile fizice realizate și întrunesc condițiile legale pentru a fi raportate, precum și dacă valorile raportate se încadrează în plafoanele de decontare și planul aprobat
b) Situațiile de lucrări trimestriale, anuale și definitive pentru încasarea producției realizate care se înscrie în bilanț	Șeful compartimentului de programare și urmărirea lucrărilor din grup sau șantiere independente	b) Dacă situațiile de lucrări trimestriale și anuale corespund cu datele raportate prin CS ₁ .

Cititori!

In decada a doua a lunii august

- sinteți în concediu ?
- sinteți la serviciu ?
- sinteți în deplasare ?

Oriunde veți fi, cereți unităților de difuzare a presei lucrarea

Contractele

în
mecanismul
economico-financiar
al întreprinderii

- Raporturile contractuale privind :
livrarea, exportul, importul,
transporturile, conturile bancare,
finanțarea și decontarea
- Sinteză din practica organelor
de arbitraj pe anii 1976—1980

Industria mică

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR INDUSTRIALE, DE PRELUCRARE, CONSTRUCȚII ȘI SERVICII ÎN SISTEMUL LEGII NR. 7/1971

În vederea folosirii mai complete și în tot cursul anului a forței de muncă din localitățile rurale și urbane, a valorificării resurselor locale de materii prime și materiale, precum și pentru satisfacerea într-o măsură mai mare, pe această cale, a cerințelor crescînde ale populației și ale unităților socialiste cu unele produse și servicii și pentru creșterea volumului și diversificării exportului, în baza Legii nr. 7/1971 (modificată și republicată în B. Of. I nr. 28/1973), consiliile populare, unitățile aparținînd acestora, cooperativele agricole de producție, cooperativele meșteșugărești și cele de consum pot organiza și dezvolta în localitățile rurale și urbane activități industriale, de prelucrare a produselor agricole, construcții și prestări de servicii.

Potrivit art. 1 alin. 2 din acest act normativ aceste activități economice de producție și de prestări de servicii care în esență sînt proprii și specifice industriei mici, reprezentînd însăși conținutul ei, pot fi organizate dacă se îndeplinesc — în mod cumulativ — următoarele condiții :

— contribuie la folosirea forței de muncă (din localitățile rurale și urbane) ;

— contribuie la valorificarea resurselor locale de materii prime și materiale ;

— produsele și serviciile realizate au desfacerea asigurată (la intern sau la export) ;

— veniturile realizate acoperă integral cheltuielile de producție și asigură și beneficii ;

— formațiile de lucru (atelier, secții, centre etc.), să aibă sediul în raza de activitate a unităților socialiste care le organizează ;

— se obține în prealabil, o autorizație de funcționare de la comitetul (biroul) executiv al consiliului popular al localității pe al cărei teritoriu urmează să ia ființă asemenea formații.

Dintre condițiile stabilite prin prevederile legale citate, unele au caracter general, fiind aplicabile tuturor unităților sau subunităților economice, cum ar fi obligativitatea acoperirii integrale a cheltuielilor de producție, obținerea de beneficii, precum și asigurarea desfacerii prin comenzi și contracte. În concepția actuală nu este îngăduit ca o unitate economică să nu-și acopere cheltuielile și să nu contribuie prin realizarea de beneficii la dezvoltarea economiei în general, ori să producă fără a avea asigurată desfacerea. În schimb, unele condiții sînt specifice activităților organizate în baza prevederilor Legii nr. 7/1971. Astfel, utilizarea forței de muncă locale, valorificarea cu precădere a resurselor locale, stabilirea sediului într-o anumită rază administrativ-teritorială, precum și obținerea unei autorizații prealabile de la organele locale ale administrației de stat. De aceste condiții ne vom ocupa în cele ce urmează.

● Prevederea cu caracter general și oarecum subînțeleasă, cuprinsă în art. 1 alin. 2 din lege, cu privire la folosirea forței de muncă locale, este detaliată în art. 4, aducîndu-se unele precizări, iar redactarea îmbracă o formă imperativă. Potrivit art. 4 din lege, unitățile socialiste pot recruta forță de muncă disponibilă numai din localitățile în care sînt situate formațiile de producție și de prestări de servicii. De la această regulă generală, același text din lege instituie o excepție pentru activitățile de exploatare a carierelor de piatră și balastierelor, cărămidării, vărării, prestări în construcții, artă populară și artizanat și exploatarea masei lemnoase, îngăduind atragerea de forță de muncă disponibilă și din alte localități. Pentru lucrările care necesită o calificare superioară sau de o anumită specialitate — cu aprobarea pentru fiecare caz în parte a organelor ierarhic superioare — se pot încadra persoane cu calificare corespunzătoare și din alte localități, cu condiția să nu existe cadre disponibile pe plan local. Localitate în înțelesul legii înseamnă satul, comuna, orașul și municipiul. Asupra condițiilor și modalităților privind încadrarea în muncă în formațiile de producție organizate în baza prevederilor Legii nr. 7/1971, se va reveni cu amănunte și precizări.

● A doua condiție specifică pentru organizarea activităților economice potrivit Legii nr. 7/1971 constă în interdicția de principiu de a se utiliza materii prime și materiale care sînt deficitare pe economie și pentru care se elaborează balanțe. În conformitate cu art. 5 din lege, activitățile economice de producție și de prestări de servicii se vor desfășura pe baza resurselor locale de materii prime și materiale. În cazuri excepționale, unitățile socialiste care au organizat astfel de activități pot fi aprovizionate cu unele materii prime și materiale din fondul

central dacă acestea au o pondere mică în valoarea (nu în cantitatea) produselor și serviciilor ce urmează a se executa, și numai dacă sînt absolut necesare pentru realizarea acestora, adică nu pot fi înlocuite în procesul de producție.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestei prevederi legale prin care s-a restricționat aprovizionarea cu materii prime și materiale din fondul central, destinate activităților organizate în baza Legii nr. 7/1971, organele bancare sînt autorizate a respinge de la decontare facturile furnizorilor care au livrat asemenea materiale. Într-adevăr, potrivit art. 15 alin. final din lege, organele financiare și bancare sînt autorizate a respinge de la finanțare, creditare și decontare acele operațiuni care nu se încadrează în prevederile Legii nr. 7/1971.

● Activitățile economice de producție și prestări de servicii — astfel denumite de lege — se pot desfășura în ateliere, secții sau formații ce au sediul în raza teritorială de activitate a unității care le înființează, astfel cum prevede art. 2 din lege. În vederea unei repartizări teritoriale raționale a acestor activități de mică industrie, art. 3 stabilește raza administrativ-teritorială a unităților socialiste care au calitatea de a organiza asemenea formații de producție și de lucru și deci implicit și teritoriul pe care pot lua ființă astfel de centre, secții, ateliere etc. Potrivit art. 3 din lege:

— consiliile populare comunale, orașenești și municipale, precum și unitățile aparținînd acestora, pot organiza activități economice de producție și prestări de servicii în raza lor administrativ-teritorială;

— cooperarea de consum organizează activități de industrie mică în orice localitate rurală, precum și în localitățile urbane în care își au sediul cooperativele de consum;

— cooperativele agricole de producție în localitățile rurale sau urbane în care-și desfășoară activitatea de bază;

— cooperarea meșteșugărească în localitățile urbane și balneoclimaterice, iar în mod excepțional în comunele rurale dacă celelalte unități socialiste menționate mai sus nu au organizat asemenea activități.

În mod special, operațiunile de exploatare a masei lemnoase, situată în locuri greu accesibile provenită din doborâturi de vînt sau tăieri de igienă a pădurilor, sînt supuse unui regim special în ce privește autorizarea. Ele pot fi efectuate de toate unitățile prevăzute de lege în art. 1, cu autorizarea Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții cu respectarea prevederilor legale și pe baza aprobării comitetului executiv al consiliului popular județean în a cărui rază administrativ-teritorială urmează a fi efectuate respectivele operațiuni, dată la cererea organelor județene în subordinea cărora se află unitățile socialiste prestatoare.

● Ultima cerință a legii se referă la existența unei autorizații de înființare a formațiilor de producție și prestări de servicii. Autorizația trebuie să fie prealabilă înființării. Ele nu pot funcționa decît în baza acestei autorizații. Autorizația cerută de Legea nr. 7/1971 se elibe-

rează de către comitetul (biroul) executiv al consiliului popular al localității pe al cărei teritoriu urmează să se înființeze formația de producție și prestări de servicii. Este evident că în cazul în care însăși comitetul (biroul) executiv al consiliului popular decide organizarea unor activități economice de producție și de prestări de servicii pe raza sa teritorial administrativă o asemenea autorizație reprezintă un non sens, ea nefiind necesară.

Autorizația de înființare și funcționare se eliberează pentru toate activitățile economice de producție și prestări de servicii care urmează a se înființa. Autorizația se eliberează la cererea unității socialiste care înființează sau în cadrul căreia funcționează aceste activități. În cerere se va specifica: unitatea care înființează sau pe lângă care funcționează activitățile și sediul acesteia; secția, atelierul, centrul sau altă formație de producție și prestări de servicii pentru care se cere autorizația, locul desfășurării activității (localitatea, strada, numărul) și obiectul activității. La cerere se va anexa și o copie de pe autorizația de înființare și funcționare, certificată de unitatea în cauză.

Autorizațiile se vizează anual în luna decembrie, reînnoindu-se astfel pentru anul următor.

Autorizația de înființare și funcționare se eliberează pentru fiecare secție, atelier, centru sau altă formație de producție sau prestări de servicii, care își desfășoară activitatea în cadrul unui sediu distinct, chiar dacă acestea aparțin unei singure unități.

Încetarea activității secției, atelierului, centrului sau altei formații de producție și prestări de servicii trebuie comunicată de îndată consiliului popular care a eliberat autorizația de înființare și funcționare, depunîndu-se și autorizația respectivă pentru anulare.

● Din corelarea și coroborarea prevederilor art. 1, 2 și 14 din Legea nr. 7/1971 rezultă că activitățile economice de producție și prestări de servicii, înființate sau dezvoltate în conformitate cu dispozițiile acestei legi pot avea caracter industrial (respectiv de mică industrie astfel cum este aceasta înțeleasă de Legea nr. 2/1980 — vezi amănunte mai departe), precum și de prelucrare de produse agricole, executarea de lucrări și construcții, prestări de servicii. Cu privire la lucrările de construcții, art. 14 din Legea nr. 7/1971, aduce următoarele precizări:

— birourile executive ale consiliilor populare comunale pot executa lucrări de întreținere, reparații și construcții atît în mediul rural, cit și urban, pentru sectorul particular și sectorul socialist fără limită de valoare;

— cooperativele agricole de producție, cooperativele meșteșugărești și cele de consum pot executa asemenea lucrări în mediul rural pentru sectorul socialist și particular, indiferent de valoare, iar în mediul urban în mod diferențiat și anume: nelimitat pentru unitățile cooperatiste și populație și pînă la o valoare a manoperei de 200 000 lei pentru fiecare obiectiv la unitățile de stat. Nerespectarea acestor limite și condiții fixate de lege atrage, în afara răspunderii persoanelor vinovate și nedecontarea de către organele bancare a operațiunilor efectuate cu încălcarea prevederilor legii.

INCADRAREA PERSONALULUI IN FORMAȚIILE DE PRODUCȚIE ȘI PRESTĂRI DE SERVICII

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. 1 din Legea nr. 7/1971, consiliile populare, unitățile aparținând acestora cooperativele agricole de producție, cooperativele meșteșugărești și cele de consum pot organiza și dezvolta în localitățile rurale și urbane activități industriale, de prelucrare a produselor agricole, construcții și prestări de servicii.

● **Categoriile de persoane.** Pentru asigurarea desfășurării activității economice de producție și prestări de servicii, unitățile socialiste, prevăzute de Legea nr. 7/1971, pot recruta forța de muncă disponibilă numai din localitățile în care sînt situate formațiile de producție și de prestări de servicii.

Condiția generală cerută de Legea 7/1971 pentru a se proceda la încadrarea în muncă în unitățile organizate potrivit prevederilor sale este ca persoanele în cauză să nu se afle în raporturi juridice de muncă cu o altă unitate socialistă de stat sau cooperatistă. De la această regulă cu caracter general, legea admite o singură excepție de care ne vom ocupa mai jos. Drept consecință, în aceste unități de producție nu se pot face decît încadrări directe în muncă, transferul în interesul serviciului sau transferul în interes personal neputînd constitui modalități de încadrare. Aceasta rezultă din prevederile art. 4 alin. 2 din citata lege, potrivit căroră, pentru formațiile de producție și prestări de servicii, nu pot fi încadrate persoane ce sînt încadrate în alte organizații socialiste de stat sau cooperatiste, cu excepția membrilor cooperativelor agricole de producție, dacă organele de conducere ale C.A.P. și-au dat acordul în acest scop. Subliniem că legea cere acordul nu avizul C.A.P., astfel că nu se poate trece peste hotărîrea respectivă.

A doua condiție cu caracter general privind încadrarea, se referă la domiciliul persoanelor respective. De regulă, persoanele ce urmează a lucra în aceste unități trebuie să locuiască în localitățile în care sînt situate formațiile de producție și prestări de servicii. Legea nu face distincție între domiciliu și reședință sau între domiciliu permanent sau flotant, ceea ce înseamnă că textul normativ nu a fost restrictiv, persoana în cauză putînd avea numai reședința în localitatea respectivă, dar să locuiască efectiv. Pentru activitățile de exploatare a carierelor de piatră și balastierelor, cărămidării, vărării, prestări în construcții, artă populară, artizanat și exploatarea masei lemnoase, unitățile socialiste pot încadra persoane și din alte localități. Enumerarea legii este limitativă, nu exemplificativă, astfel încît pentru alte activități nu se poate folosi forța de muncă decît din localitatea unde se află sediul formațiilor de producție și de prestări de servicii.

În cazul cînd nu există cadre disponibile pe plan local pentru efectuarea unor lucrări care necesită o calificare superioară sau de o anumită specialitate, unitățile socialiste pot încadra specialiști proveniți din alte localități decît acelea în care sînt situate formațiile cu îndeplinirea a trei condiții cumulative:

— persoanele în cauză să nu se afle încadrate în muncă;

— încadrarea fiecărei persoane se va face cu aprobarea — pentru fiecare caz în parte, prevede art. 4 alin. 3 din Legea nr. 7/1971 — a organelor ierarhic superioare;

— cei în cauză să posede calificarea corespunzătoare potrivit legii.

Fiecare condiție cerută de lege necesită unele lămuriri. Art. 4 alin. 2 din Legea nr. 7/1971 prevede: „Pentru formațiile de producție și de prestări servicii nu pot fi angajate persoane încadrate în organizațiile socialiste“. Pentru aplicarea corectă a acestei prevederi este necesar deci a se stabili în prealabil ce a înțeles legea prin „persoane încadrate“. Într-o interpretare restrictivă, legea s-ar referi numai la persoanele care au încheiat contracte de muncă cu unitățile socialiste. Dacă însă noțiunii de „persoane încadrate“ i se conferă o înțelegere mai cuprinzătoare, ea ar putea cuprinde și membrii cooperatori ai cooperativelor meșteșugărești, de consum și a cooperativelor agricole de producție. Legea a adoptat noțiunea mai largă, mai cuprinzătoare, înțelegînd prin persoane încadrate în muncă și membrii unităților cooperatiste. Aceasta rezultă din însăși textul legii și anume din art. 4 alin. 2 care prevede că încadrarea în aceste formații de producție și prestări de servicii nu poate avea loc dacă persoanele în cauză sînt încadrate în organizațiile socialiste, cu excepția membrilor C.A.P., dacă organele lor de conducere își dau acordul în acest scop. Rezultă fără echivoc că în categoria de persoane încadrate legea a cuprins și pe membrii cooperatori.

A doua condiție cerută de lege se referă la calificarea corespunzătoare potrivit legii a celor încadrați din alte localități. Prin calificare corespunzătoare se înțelege, în primul rînd, ca persoana în cauză să aibă calitatea de muncitor calificat, tehnician etc., adică, pregătirea necesară pentru efectuarea lucrărilor de specialitate respectivă. Este cunoscut că indicatoarele tarifare de calificare prevăd și activitatea în producție înrudită cu meseria ce formează obiectul indicatorului respectiv. Vor fi considerate deci că au calificare corespunzătoare persoanele ce urmează a presta activități înrudite cu meseria ce o au. În fapt, încadrarea în aceste formații a unor persoane calificate ce nu se află încadrate în muncă în unități socialiste este o situație rar întîlnită pentru că, de regulă, toată forța de muncă calificată din țara noastră se află încadrată în muncă (cu excepția pensionarilor, a celor ce sînt în incapacitate de muncă etc.).

Pentru fiecare încadrare a persoanelor calificate, din alte localități, este necesară aprobarea organului ierarhic superior, ceea ce înseamnă că decizia este de competența unităților imediat ierarhic superioare consiliilor populare, cooperativelor agricole de producție, cooperativelor meșteșugărești și a celor de consum.

● **Modalități de încadrare.** Am arătat că încadrarea prin transfer în interesul serviciului și prin transfer la cerere (pentru interese proprii) nu este admisibilă pentru că în formațiile de producție și de prestări de servicii nu pot fi încadrate persoane ce se află deja încadrate în alte unități socialiste. Așadar, singura modalitate de încadrare în muncă este încadrarea directă.

Încadrarea în muncă în formațiile organizate în baza Legii nr. 7/1971 are loc în mod diferențiat după cum activitățile economice de producție și prestări de servicii sînt înființate de unități socialiste de stat, adică de consiliile

populare și de unitățile aparținând acestora (vezi art. 1 fraza primă din legea citată), sau de organizații cooperatiste.

● În unitățile socialiste de stat încadrarea se va face potrivit prevederilor Legii nr. 12/1971. Legea nr. 7/1971 fiind un act normativ specific, are o incidență limitată și prin consecință, prevederile sale se aplică în mod prioritar în domeniul pe care-l reglementează. Deoarece însă nu cuprinde dispoziții derogatorii cu privire la încadrarea în muncă, față de regimul comun stabilit prin Legea nr. 12/1971, iar aceasta, la rîndul său, fiind ulterioară legii speciale și necuprinzînd prevederi de excepție pentru unitățile de care ne ocupăm, singura concluzie care se impune este că încadrarea în muncă urmează a se face potrivit Legii nr. 12/1971 și Codului muncii.

Pot fi încadrate în formațiile de muncă și de prestări de servicii organizate de unitățile de stat, persoanele care au 16 ani împliniți și îndeplinesc și celelalte condiții sus arătate. Încadrarea în muncă temporară se poate face și de la vîrsta de 14 ani, iar în unitățile industriale (dacă e cazul în sectorul de față), de la vîrsta de 15 ani. În ambele situații este necesară încuviințarea prealabilă a părinților sau tutorilor. Muncile pe care urmează a le presta acești tineri trebuie să fie potrivite cu dezvoltarea fizică, aptitudinile și cunoștințele lor.

Înainte de încadrarea în muncă, celor ce urmează a fi încadrați trebuie să li se facă un examen medical pentru a se stabili dacă starea sănătății le permite să îndeplinească munca ce li se încredințează. Examenul medical este obligatoriu și se face anterior examinării sau verificării solicitatorilor.

Încadrarea în muncă a muncitorilor necalificați se va face de către conducătorul unității în care sînt organizate formațiile de producție și prestări de servicii în baza prevederilor art. 39 lit. 1 din Legea nr. 5/1978, la propunerea maestrului (dacă există) sau a șefului formației, care verifică, pe baza unei probe practice, capacitatea celor în cauză de a îndeplini sarcinile prevăzute în listele de lucrări necalificate. Această modalitate de verificare a capacității la încadrarea muncitorilor necalificați este prevăzută de art. 23 alin. 1 din Legea nr. 12/1971 și se aplică și la încadrarea în muncă în formațiile organizate în baza Legii nr. 7/1971 a persoanelor necalificate.

Încadrarea se face în categorii, în raport cu lucrările pe care le au de executat, precum și — dacă e cazul — în trepte, în raport cu condițiile de vechime prevăzute de art. 22 din Legea nr. 12/1971.

Încadrarea persoanelor calificate, se face — potrivit prevederilor art. 7 din Legea nr. 12/1971 — pe bază de examen. Considerăm că încadrarea prin concurs a muncitorilor calificați în formațiile de producție și prestări de servicii, este o modalitate extrem de rară, deoarece sînt rare cazurile în care doi sau mai mulți muncitori calificați — care nu se află deja în raporturi de muncă cu alte unități socialiste — să candideze pentru un loc vacant.

Încadrarea se face pe baza rezultatului obținut la examen în fața comisiei tehnice de încadrare și promovare a muncitorilor, existentă în unitatea în cadrul căreia este organizată formația de producție și prestări de servicii. Comisia este alcătuită în baza art. 8 din Legea nr. 12/1971, din: împuternicitul conducătorului unității în calitatea de președinte, delegatul compartimentului de personal, ca

secretar și din șeful formației de muncă sau maestrul acestuia, delegatul sindicatului și 1—3 ingineri, tehnicieni sau muncitori de înaltă calificare, ca membrii. Desigur că, în cazul cînd o asemenea comisie există în cadrul consiliului popular sau al unității subordonată acestuia în care este organizată activitatea economică de producție și prestări de servicii, examenul se va ține în fața respectivei comisii. În situația în care ea nu există, prin hotărîrea organului de conducere colectivă al unității, potrivit art. 8 din Legea nr. 12/1971, se va constitui o comisie ad-hoc. Examenul constă, astfel cum prevede art. 50 din Legea nr. 12/1971, din verificarea cunoștințelor profesionale de specialitate și din susținerea unei lucrări practice. Pe baza rezultatelor obținute, conducătorul unității va proceda la încadrare.

Pentru ambele categorii de muncitori — calificați și necalificați — se vor întocmi contracte de muncă în scris, ce se vor semna din partea unității de conducătorul acesteia sau de împuternicitul său, în condițiile legii, și de persoana încadrată în muncă.

Contractele se pot încheia pe durată nedeterminată, de regulă, și, prin excepție, pe durată determinată, pentru prestarea unor munci cu caracter sezonier, precum și a altor activități temporare.

După încadrare, dar înainte de a începe activitatea, i se va indica fiecărui muncitor drepturile și obligațiile ce-i revin, sarcinile pe care le are de îndeplinit, precum și normele de protecție a muncii. Instrucțiunile de muncă prealabil este absolut obligatoriu. Nefectuarea acestuia atrage răspunderea disciplinară a celor ce au în atribuțiile lor respectiva obligație, iar în cazurile prevăzute de lege, poate fi atrasă și răspunderea lor penală.

● În organizațiile cooperatiste încadrarea în muncă a personalului din formațiile de producție și prestări de servicii se face potrivit normelor specifice fiecărui sistem.

O precizare prealabilă se impune. În cazul în care unitățile cooperatiste au capacitatea legală de a încheia contracte de muncă și consideră utilă încheierea acestora cu persoanele ce vor activa în formațiile de producție și prestări de servicii, regimul juridic aplicabil acestor raporturi de muncă este stabilit de Codul muncii și de alte prevederi aparținînd legislației muncii. În cazul în care unitățile cooperatiste nu au capacitatea de a încheia contracte de muncă sau le consideră inoportune sau nepotrivite specificului lor de activitate, încadrarea în aceste formații, organizate potrivit Legii nr. 7/1971, se va face prin primirea persoanelor respective în cooperativă, conferindu-li-se astfel calitatea de membrii cooperatori.

ÎNLESNIRILE FINANCIARE ACORDATE UNITĂȚILOR ORGANIZATE PE BAZA LEGII NR. 7/1971

Potrivit prevederilor art. 6 din Legea nr. 7/1971, pentru activitățile economice noi cu caracter industrial, de prelucrare a produselor agricole, construcții și prestări de servicii, unitățile economice și cele bugetare se bucură de următoarele înlesniri financiare pe o perioadă de 2 ani de la înființare:

— comitele (birourile) executive ale consiliilor popu-

lare și unitățile aparținând acestora se scutesc de plata impozitului pe circulația mărfurilor;

— cooperativele agricole de producție se scutesc de plata impozitului pentru încasările realizate din valorificarea unor produse provenite din activități fără caracter agricol;

— cooperativele meșteșugărești și cele de consum se scutesc de plata impozitului pe circulația mărfurilor, precum și de impozitul pe venit.

Pentru a beneficia de înlesnirile arătate mai sus activitățile economice de producție și prestări de servicii nou înființate trebuie înregistrate la organele financiare locale. Înregistrarea are de scop evidențierea distinctă a acestor activități spre a se putea stabili și delimita cu precizie de către organele financiare scutirile de impozite de care urmează a beneficia unitățile socialiste. Față de redactarea imperativă a textului (art. 6 alin. final) și din întreaga economie a legii trebuie dedusă concluzia că neînregistrarea activităților respective la organele financiare locale are de efect neacordarea scutirilor prevăzute de actul normativ.

Așa cum rezultă din art. 6, pentru a beneficia de înlesniri financiare activitățile trebuie să fie noi.

Se consideră activități economice de producție și prestări de servicii noi, atelierele, secțiile, centrele, formațiile de lucru etc. organizate după 1 ianuarie 1971 în localitățile în care unitatea de bază (întreprinderea de stat, cooperativa, consiliul popular) nu are organizată o astfel de activitate. Dacă unitatea are asemenea activități în localitate și înființează noi secții cu același obiect de activitate, acestea nu se consideră activități noi, ci dezvoltarea celor existente. Activitatea economică nouă se consideră pe fiecare unitate socialistă în parte, ca atare, chiar dacă într-o localitate există două sau mai multe activități de același fel; activitatea înființată se va considera nouă dacă unitatea de care aparține nu mai are creată una asemănătoare.

Nu se consideră activități noi, subunitățile (centre, formații, secții, ateliere etc.) care iau ființă prin desprinderi, fuzionări etc.

Unitățile și organele prevăzute de art. 7 din lege, respectiv comitetele (birourile) executive ale consiliilor populare și unitățile aparținând acestora, cooperativele agricole de producție, cooperativele meșteșugărești și cele de consum beneficiază de aceleași înlesniri financiare arătate mai sus (specificate în art. 6 din Legea nr. 7/1971), în cazul în care obțin din dezvoltarea activităților existente un volum de producție marfă sau de prestări de servicii cu cel puțin 50% mai mare față de cel realizat în anul precedent. Înlesnirile se acordă pe o perioadă de doi ani, pentru întreaga depășire.

Este absolut necesar ca unitățile socialiste și organele financiare să delimiteze exact rezultatele obținute din desfășurarea acestor activități de restul rezultatelor obținute de unitățile economice, pentru că numai în asemenea condiții pot beneficia de înlesnirile legii.

Pentru a beneficia de înlesnirile acordate de lege unitățile trebuie să evidențieze distinct în contabilitate realizările din activitățile economice nou înființate sau dezvoltate cu cel puțin 50% față de anul precedent.

Suma reprezentând scutirea de plata impozitului pe circulația mărfurilor se determină direct pe proprie răspundere, de fiecare unitate în parte prin aplicarea impozitului legal la realizările impozabile din activitățile nou înființate.

Scutirea de plata impozitului pe circulația mărfurilor se calculează numai pentru produsele livrate și prestațiile efectuate, dacă în prețurile și tarifele respective este cuprins impozitul respectiv.

Scutirea de plată nu se referă la impozitul inclus în prețurile de aprovizionare, ci numai la produsele, lucrările sau serviciile executate, livrate sau predate.

Sumele reprezentând impozitul care nu se varsă la bugetul de stat, se reflectă în rezultatele unității care a beneficiat de scutire.

FINANȚAREA ȘI CREDITAREA ACTIVITĂȚILOR ECONOMICE DE PRODUCȚIE ȘI PRESTĂRI DE SERVICII

Operațiunile de finanțare a activităților economice de producție și prestări de servicii organizate în baza prevederilor Legii nr. 7/1971, sînt diferențiate dat fiind faptul că însăși modul de proprietate al unităților socialiste care înființează și dezvoltă asemenea activități este deosebit. Într-adevăr, în cazul consiliilor populare și în unitățile aparținând acestora ne aflăm în prezența unei proprietăți de stat, în cazul organizațiilor cooperatiste (cooperative meșteșugărești, de consum sau agricole de producție) proprietatea este cooperatistă.

Pornind de la această realitate juridică, prevederile art. 9 din Legea nr. 7/1971 reglementează în mod diferit finanțarea activităților economice de producție și prestări de servicii. Astfel, fondurile necesare unităților cooperatiste agricole, meșteșugărești și de consum pentru înființarea și dezvoltarea acestor activități se asigură din propriile lor mijloace financiare sau din credite bancare acordate în condițiile legii, în timp ce fondurile necesare în același scop (al înființării și dezvoltării activităților economice de producție și prestări de servicii în comune) se asigură de comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București din beneficiile peste plan vărsate bugetelor locale de către întreprinderile și organizațiile economice de stat de interes republican, precum și din fondul de rezervă bugetară la dispoziția acestora. În afara acestor două surse de finanțare la dispoziția comitetelor executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, Legea nr. 7/1971 prin art. 9 alin. final, pune la dispoziția consiliilor populare din comune o sursă proprie. Într-adevăr potrivit prevederii citate, birourile executive ale consiliilor populare comunale pot folosi, în scopul înființării și dezvoltării activităților economice de producție și prestări de servicii, încasările realizate din veniturile proprii, peste cele planificate prin bugetele comunelor, precum și cele din impozitul asupra clădirilor situate în mediul rural.

Distincția dintre cele două forme de proprietate socialistă (de stat și cooperatistă) are înfrurire și asupra operațiunilor de creditare. Cooperativele meșteșugărești cele de consum și cooperativele agricole de producție fiind, în esență, organizații economice — avînd scop lucrativ — băncile le vor acorda creditele necesare ca oricăror altor unități economice; în timp ce birourile executive ale consiliilor populare comunale — dat fiind că sînt organe cu caracter administrativ — au nevoie — pentru obținerea de credite bancare de o abilitare specială. Ceea ce și face art.

10 din Legea nr. 7/1971. Potrivit textului citat, băncile sînt autorizate să acorde credite direct birourilor executive ale consiliilor populare comunale care înființează și dezvoltă activități economice de producție și prestări de servicii în mediul rural, în condițiile de creditare a lucrărilor cu caracter productiv.

Căutînd a aplica activităților economice de producție și prestări de servicii un tratament cît mai apropiat de cel al unităților economice din toate punctele de vedere, Legea nr. 7/1971 prin art. 10 prevede că pentru desfășurarea activității curente de producție și prestări de servicii, băncile pot acorda credite birourilor executive ale consiliilor populare comunale. Creditele vor purta o dobîndă de 3 la sută pe an. S-a arătat că beneficiile realizate din activitățile economice de producție și prestări de servicii desfășurate în mediul rural de către consiliile populare comunale rămîn la dispoziția acestora. În acest scop este necesară evidențierea distinctă în contabilitate a rezultatelor acestor activități. Tot pentru a facilita deosebirea dintre rezultatele obținute din activitățile economice înființate sau dezvoltate în conformitate cu prevederile Legii nr. 7/1971, de celelalte rezultate derîvind din restul activităților unităților socialiste, art. 11 din legea citată prevede că băncile pot deschide conturi separate pentru evidența încasărilor și plăților privind activitățile economice de producție și prestări de servicii organizate de consiliile populare comunale, cooperatiivele agricole de producție și cooperatiivele de consum, la cererea acestora. Utilizarea unor conturi bancare distincte facilitează și un control eficient asupra legalității și temeiniciei operațiunilor efectuate în cadrul acestor activități economice.

REGIMUL APPLICABIL BENEFICIULUI REALIZAT DE CONSILIILE POPULARE COMUNALE DIN ACTIVITĂȚILE ECONOMICE DE PRODUCȚIE ȘI PRESTĂRI DE SERVICII

Art. 35 din Legea nr. 2/1980 prevede că regimul beneficiilor este supus reglementărilor legale în vigoare. Prin consecință, unitățile socialiste vor aplica prevederile Legii nr. 29/1978, în afară de consiliile populare comunale care sînt exceptate printr-o dispoziție legală derogatorie. Într-adevăr, potrivit art. 8 din Legea nr. 7/1971, beneficiile realizate din activitățile economice de producție și prestări de servicii existente, precum și din cele nou înființate în mediul rural de către consiliile populare comunale rămîn la dispoziția acestora, după deducerea sumelor convenite pentru cointeressarea personalului, conform legii. Fondurile realizate vor fi folosite pentru dezvoltarea activităților economice de producție și prestări de servicii în comune, precum și pentru acțiuni gospodărești și social-culturale. Prevederea citată mai sus impune o serie de lămuriri, atît cu privire la modul de formare a beneficiului cît și la destinația acestuia.

Este cunoscut că, astfel cum prevede art. 5 din Legea nr. 29/1978, care constituie sediul materiei, beneficiul este partea din valoarea nou creată în activitatea productivă a unităților economice, constituită după repartizarea următoarelor elemente: prelevarea pentru societate a unei părți

din valoarea producției nete; retribuțiile personalului muncitor și alte drepturi ale acestuia; cheltuielile de cercetare și pentru introducerea tehnicii noi; impozitul pe fondul total de retribuire; contribuția pentru asigurări sociale; alte cheltuieli cu munca vie.

Deoarece pe de o parte, potrivit art. 1 din Decretul nr. 429/1978, prelevarea pentru societate a unei părți din valoarea producției nete se varsă la bugetul de stat numai de către unitățile economice de stat, iar pe de alta, art. 8 din Legea nr. 7/1971, care are caracter derogatoriu, constituind o normă specifică, prevede că din beneficiul realizat se scad numai cheltuielile pentru retribuirea personalului (și celelalte drepturi legale cuvenite acestuia) se poate conchide că beneficiul se constituie conform dispozițiilor din Legea nr. 7/1971, care se vor aplica în mod corespunzător, ținîndu-se seama de prevederile legislative în vigoare. Date fiind modificările survenite în legislația financiară din anul 1971 și pînă în prezent se vor deduce din beneficiile realizate și impozitul pe fondul total de retribuire care se plătește de unitățile socialiste, precum și contribuția pentru asigurări sociale, diferența reprezentînd beneficiul net care rămîne la dispoziția consiliului popular comunal.

De asemenea, dat fiind caracterul de normă specială a textului cuprins în art. 8 din Legea nr. 7/1971, beneficiul nu va avea destinațiile prevăzute în art. 11 și 12 din Legea nr. 29/1978, ci rămîn la dispoziția consiliului popular comunal care-l va folosi potrivit celor stabilite în legea specială.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. 2 din Legea nr. 7/1971, comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București pot prelua o parte de pînă la 20% din beneficiile realizate din activitățile economice de producție și prestări de servicii organizate de consiliile populare comunale, atunci cînd acestea au ajuns la un grad mai mare de dezvoltare. Aceste sume se vor folosi în scopul înființării sau dezvoltării de activități economice, precum și pentru acțiuni gospodărești și social-culturale în alte comune din județ.

REGIMUL PREȚURILOR ȘI TARIFELOR INSTITUIT PRIN LEGEA NR. 7/1971

Așa cum s-a învederat, finalitatea Legii nr. 7/1971, scopul ei major, constă în încurajarea înființării și dezvoltării — mai ales în mediul rural — a unor activități industriale, de prestări de servicii și executări de lucrări pentru atragerea forței de muncă disponibile pe plan local și utilizarea cu precădere a resurselor locale. Pentru dezvoltarea unei asemenea rețele economice, legea citată cuprinde o serie de prevederi care facilitează activitatea acestor mici unități economice. Printre cele mai însemnate prevederi instituite în acest scop sînt cele referitoare la regimul prețurilor și tarifelor.

Regimul derogatoriu instituit prin Legea nr. 7/1971 cuprinde prevederi distincte pentru consiliile populare, pentru cooperatiivele meșteșugărești și cele de consum și pentru cooperatiivele agricole de producție în ce privește pre-

țurile și tarifele, ținând seama de specificul fiecărei categorii de unități socialiste.

Regimul prețurilor și tarifelor practicate de consiliile populare și de unitățile subordonate se caracterizează prin două trăsături și anume: prețurile și tarifele unice, stabilite de organele centrale de stat, sînt obligatorii și pentru aceste organe locale; prețurile și tarifele de învoială ce se stabilesc prin învoială cu beneficiarii privesc numai produsele, lucrările sau serviciile ce fac obiectul activităților din mediul rural.

Potrivit art. 13 din lege, prețurile și tarifele pentru produsele și serviciile executate de unitățile aparținînd comitetelor executive ale consiliilor populare și care fac obiectul activităților economice de producție și prestări de servicii din comune se stabilesc de către aceste organe prin învoială cu beneficiarii, avînd la bază cheltuielile de producție antecalulate, un beneficiu de pînă la 10 la sută, precum și impozitul pe circulația mărfurilor legal stabilit. Comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București pot delega competența de stabilire a prețurilor și tarifelor unităților subordonate pentru produse și servicii de mai mică importanță realizate de acestea. La nivelul unității subordonate competența de stabilire a prețurilor și tarifelor aparține organelor de conducere colectivă.

Organizațiile cooperăției meșteșugărești și ale celei de consum stabilesc prețuri și tarife pentru produsele și serviciile care fac obiectul activităților economice de producție și prestări de servicii, potrivit reglementărilor legale în vigoare. Așadar, în baza prevederii cuprinse în art. 13 alin. 3 din Legea nr. 7/1971, cooperatiunile meșteșugărești și cele de consum practică un sistem de prețuri și tarife uniform, indiferent de faptul că anumite activități sînt organizate în baza acestei legi.

Cooperatiunile agricole de producție pot stabili — în baza prevederii art. 13 alin. 4 din legea citată — prețuri și tarife prin învoială cu beneficiarii pe baza Metodologiei elaborate de UNCAP, avizată de Comitetul de Stat pentru Prețuri cu nr. 7762/2 noiembrie 1971 (a se vedea Instrucțiunile de aplicare în Buletinul C.A.P. nr. 6/1972) completată cu reglementările ulterioare. Aceeași prevedere legală abilitază unitățile de stat beneficiare de a practica aceste prețuri de învoială în cadrul limitelor stabilite prin normativele date de Comitetul de Stat pentru Prețuri.

UNELE OPERAȚIUNII ECONOMICE ȘI FINANCIAR-CONTABILE PRIVIND ACTIVITĂȚILE ECONOMICE DE PRODUCȚIE ȘI PRESTĂRI DE SERVICII ORGANIZATE DE CONSILIILE POPULARE

Prevederea cu caracter general și de principiu cuprinsă în art. 53 pct. 3 lit. c din Legea nr. 57/1968 (modificată în 1980 și republicată în B. Of. I nr. 96 din 3 noiembrie 1980), potrivit căreia birourile executive ale consiliilor populare comunale organizează unități de prelucrare a produselor agroalimentare, a materiilor prime locale, de alimentație publică și de prestări de servicii pentru populație, confirmă și reactualizează — în esență — dispozițiile din Legea nr. 7/1971 în baza cărora consiliile populare co-

munale pot organiza direct și nemijlocit activități economice de producție și prestări de servicii.

Aceste unități economice (secții, centre, ateliere, formații de producție etc.) fiind considerate ca unități proprii ale consiliilor populare comunale, înființarea, organizarea și conducerea lor este de atributul biroului executiv al consiliului popular comunal, iar activitatea lor (cu caracter economic, de producție și prestări de servicii) se alătură activității de ordin administrativ și gospodăresc a organului local.

Din această cauză unele prevederi legale care sînt aplicabile unităților economice cum sînt cele privind contractele economice, evidența primară și contabilă, amortizarea fondurilor fixe etc. nu se pot aplica absolut în aceleași condiții ca în unitățile economice, deoarece trebuie avut în vedere că — în concepția și sistemul Legii nr. 7/1971 — un organ administrativ organizează, conduce și dezvoltă în mod direct și nemijlocit o activitate cu caracter economic.

De aici o serie de consecințe pe care le evidențiem și le analizăm în continuare.

● În ce privește raporturile dintre activitățile economice organizate de consiliile populare comunale și alte persoane fizice și juridice sînt de arătat cele ce urmează. Activitățile economice de producție și prestări de servicii, organizate de consiliile populare comunale sînt reprezentate, în relațiile cu terții, prin președintele biroului executiv al consiliului popular comunal, care răspunde de bunul mers al activității și de păstrarea integrității valorilor materiale și bănești sau prin persoanele abilitate în acest sens de biroul executiv.

Actele prin care se angajează obligații contractuale (plăți, credite bancare și orice alte operațiuni privind patrimoniul unităților respective) se semnează de către președintele biroului executiv al consiliului popular comunal și de contabil.

● Înșăși metodologia de întocmire a proiectului și respectiv a planului economic, de producție și financiar este adecvată, ținîndu-se seama de faptul că activitatea economică face parte integrantă din activitatea unui organ cu caracter administrativ. Pentru activitățile nou înființate, birourile executive ale consiliilor populare întocmesc un plan financiar cuprinzînd un număr redus de indicatori.

● Evidența contabilă este și ea organizată și condusă în alt mod decît la unitățile economice. Contabilitatea activităților economice organizate pe lîngă consiliile populare comunale se conduce în mod distinct, folosindu-se aceleași modele de registre ca și pentru evidența executării bugetului comunal și potrivit metodologiei de înregistrare existentă în consiliile populare. Pentru activitățile economice organizate de consiliile populare se folosesc documentele primare de evidență (bon de materiale, fișa de magazie, dispoziție de livrare etc.) prevăzute în Nomenclatorul formularelor generale pentru unitățile economice.

● Este cunoscut că în conformitate cu prevederile Legii nr. 62/1968 (cu modificările ulterioare) amortizarea fondurilor fixe este o operație ce se efectuează numai în cadrul și de către unitățile economice. Dat fiind însă faptul că în materia de față unitățile administrative desfășoară și o activitate economică s-au stabilit o serie de norme spe-

cifice cu privire la amortizarea fondurilor fixe. Astfel, amortizarea fondurilor fixe se calculează lunar, pe baza unei norme medii unice stabilită în funcție de normele de amortizare din catalogul aprobat prin Legea nr. 62/1968.

Norma medie unică se stabilește de o comisie formată din persoane încadrate la consiliul popular județean și administrația financiară și se aprobă de către comitetul executiv al consiliului popular județean și al municipiului București. Norma medie se stabilește la începutul anului de plan, iar pentru unitățile nou înființate, de la înființarea acestora.

Amortizarea se include în cheltuielile de producție și se varsă la unitatea bancară finanțatoare a investiției. Amortizarea se calculează lunar și se varsă în ziua de 10 a fiecărei luni pentru luna expirată.

Grupaj realizat de :
dr. C. JORNESCU

Conducere

Sub acest titlu de rubrică publicăm în fiecare număr o suită de teme privind instrumentele economico-juridice de realizare a conducerii întreprinderilor, competențele și răspunderea organelor de conducere privind toate domeniile de activitate: planificare economico-financiară, organizarea muncii-raporturile de muncă, aprovizionare-desfacere, gestionarea valorilor materiale și bănești, control.

Temele vor fi prezentate succint, cu indicarea actului normativ care le reglementează, astfel încât fiecare din ele să constituie o celulă, o componentă a unei viitoare lucrări care va cuprinde, sub formă de breviar, toate normele de drept care alcătuiesc armătura juridică a noului mecanism economico-financiar, lucrare pe care am intitulat-o, în mod provizoriu :

Legislația întreprinderii de la A la Z

CONDUCERE

- instrumente economico-juridice
- activități
- competențe-răspunderi

Invităm cititorii să ne sugereze ce teme îi interesează cu prioritate și care anume ar trebui să fie conținutul și structura lucrării; de asemenea, îi rugăm să ne sesizeze orice erori în cuprinsul temelor publicate și faptul dacă modul de prezentare răspunde exigențelor profesionale.

Pe parcursul prezentării temelor vom folosi următoarele abrevieri : L = lege ; D = decret ; N.M. = norme metodologice ; M.A.T.M. = Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe ; P.A.S. = primul arbitru de stat.

Planificarea transporturilor de mărfuri

Actul normativ care stabilește modalitatea de determinare a sarcinilor de transport este H.C.M. nr. 425/1975 privind aprobarea programului de măsuri pentru îmbunătățirea utilizării mijloacelor de transport feroviare, auto și pe apă, în baza căreia au fost emise : Normele metodologice de planificare și executare a transporturilor de mărfuri și contractul economic model de prestații de transport pe calea ferată, aprobate prin Ordinul nr. 673/1976 al Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor; Normele metodologice de planificare și executare a transporturilor de mărfuri cu mijloace auto și contractul economic model de prestații de transport cu mijloace auto, aprobate prin ordinul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor nr. 725/1976. Actele normative invocate stabilesc metodologia planificării transporturilor care poate fi grupată în două faze : prima, determinarea necesarului de transport și, a doua, încheierea contractelor anuale de transport, care sînt veritabile acte de planificare a acestei activități economice.

1. Determinarea necesarului de transport — balanțele de capacitate. Necesarul de transport fiind în strînsă legătură cu obligațiile contractuale rezultate din contractele economice de livrare, era normal ca determinarea lui să se facă în strînsă corelare cu data perfectării acestor contracte. Așa fiind, pînă la 15 octombrie sau în termen de 15 zile de la data stabilită prin actul normativ pentru adaptarea anuală a contractelor economice de livrare, expeditorii — care vor deveni părți în contractele anuale de transport — sînt obligați să prezinte transportatorului necesarul de transportat. Acest necesar se prezintă : pentru transporturile feroviare, stației de cale ferată prin care se face expedierea, care îl primește în numele direcției regionale de cale ferată, utilizîndu-se formularul „programul de transport de calea ferată pe anul...“ ; pentru transportul rutier, se prezintă întreprinderii de transporturi auto în a cărei rază de activitate se află locurile de încărcare a mărfurilor. În termen de 15 zile de la primirea necesarului de transportat, acesta se analizează de viitorii parteneri ai contractelor anuale, expeditorii fiind obligați să dea toate explicațiile suplimentare cerute de transportator. Concluziile analizelor făcute se înscriu în situația prezentată de expeditor, operîndu-se modificările convenite. În baza acestor documente centralizate pe direcții regionale de cale ferată și, respectiv, pe întreprinderi de transporturi auto : Departamentul căilor ferate elaborează balanțele anuale de capacitate pe categorii de vagoane ; Centrala de transporturi auto elaborează balanța anuală de capacitate pe categorii de mijloace auto din dotare și pe întreprinderi componente. Balanțele de capacitate, luîndu-se în considerare corecturile aduse în urma analizelor făcute la nivelul organelor centrale, se definitivează, după care se transmit : de către Departamentul căilor ferate, direcțiilor regionale, care le defalcă pe întreprinderi expeditoare ; de Centrala de transporturi auto, întreprinderilor componente, care le defalcă și le remit expeditorilor. Balanțele de capacitate de transport îndeplinesc o funcție similiară bilanțelor materiale, generînd încheierea — pînă la 31 decembrie — a contractelor anuale de transport.

2. Contractul anual de prestații de transport feroviar.

Prin conținutul lor aceste contracte sînt adevărate acte de planificare a transporturilor. Părțile adoptă o arde de clauze generale și unele specifice, potrivit cărora: prevederile contractului pot fi modificate la cererea expeditorului, formulată cu 45 zile înainte de începerea fiecărui trimestru; modificările care vizează majorarea pot fi acceptate în funcție de capacitățile disponibile, iar capacitățile nefolosite ca urmare a neutilizării complete a vagoanelor, se anulează la sfîrșitul fiecărei decade; se reglementează condițiile în care se programează și se realizează transporturile de mărfuri destinate porturilor, sau sosite pe calea apei, precum și a transporturilor agabaritice, navetizate, marșrutizate etc. În baza contractelor anuale de transport, în ziua de 5 ale fiecărei luni se întocmește de expeditor programul de transport pe calea ferată pentru luna următoare. După ce este supus analizelor de optimizare și se confruntă cu posibilitățile reale de execuție, programul lunar se definitivează pînă la 20 ale lunii precedente, devenind astfel un act de planificare obligator pentru părți; partea corespunzătoare fiecărui expeditor devine astfel o anexă a contractului anual. La 26 ale lunii precedente lunii de execuție, expeditorii eșalonează decadal prevederile programului lunar. În zilele de 6, 16, și 26 ale fiecărei luni expeditorii prezintă stației de cale ferată de încărcare programarea vagoanelor pe zilele decadel. Consecința renunțării la o parte din vagoanele programate, înainte de introducerea la încărcare este anularea lor din program și suportarea penalităților legale de către expeditor.

3. Contractul anual de prestații de transport rutier. Părțile în contractele anuale de prestări de transporturi auto sînt întreprinderile de transport auto, în calitate de cărăuș, și întreprinderile beneficiare, în calitate de expeditoare. Ele cuprind clauze generale și, în funcție de condițiile concrete de executare, clauze speciale. În cadrul contractului se înscriu clauze cu privire la „dislocarea” mijloacelor auto, situație în care expeditorul își asumă obligații speciale cu privire la parcare și condiții de lucru și odihnă a personalului dislocat. Capacitatea de transport contractată pe un an prevăzută în anexa cuprinde medii lunare ale numărului mijloacelor auto pe categorii de capacitate, în baza cărora se stabilesc: programul lunar de transport, care se depune de expeditor pînă în ziua de 20 ale lunii precedente celei de execuție; eșalonarea pe săptămîni a programului lunar, care se depune de expeditor la autobaza respectivă cu 3 zile înainte de începerea lunii în care se execută; programul pe zile este ultima operație de planificare și se depune în fiecare vineri, pînă la orele 13, pentru săptămîna viitoare. Contractul anual de prestații de transport prevede, de asemenea, modalitățile de renunțări la unele capacități de transport și consecințele — penalizările — suportate în cazul neîndeplinirii lui.

Contractele de transport intern de mărfuri

Contractele anuale de prestări de transporturi îndeplinesc funcția de planificare, de determinare și de rezervare a capacităților de transport pe perioada unui an, precum și de detaliere, în cadrul acestuia, pe luni, decade (săptămîni) și zile. Contractele în baza cărora în mod efectiv cărăușul se obligă să transporte o anumită marfă determinată, dintr-un loc de expediție stabilit, la o destinație determinată, contra unui preț stabilit potrivit tarifulor legale, plătit, de regulă, de expeditor sînt: scrisoarea de trăsură, pentru transportul feroviar; scrisoarea de transport și bonul de transport, în cazul transportului auto.

1. Scrisoarea de trăsură. Prin art. 53 al Regulamentului de transport C.F.R. se stabilește principiul potrivit căruia contractul de transport este încheiat din momentul în care stația de cale ferată a primit pentru transport marfa, împreună cu scrisoarea de trăsură, primire constatată prin aplicarea ștampilei, și înscrierea datei. Scrisoarea de trăsură, potrivit art. 2 din T.L.M., se compune din cinci părți: exemplarul de serviciu, unicatul (care însoțește marfa și se eliberează destinatarului), duplicatul (care rămîne expeditorului), copia și avizul cu adeverința de primire. Se completează de către expeditor, iar părțile din chenarele cu linii groase de către cărăuș. Pentru a-și îndeplini funcția de document probator al predării mărfurilor pentru transport, pe scrisoarea de transport nu sînt admise răsături sau adăugiri, iar ștersăturile sînt tolerate numai dacă predătorul le confirmă prin semnătura sa și dacă cantitatea rectificată este înscrisă în litere (greutate, număr de colete etc.). Expeditorul are răspunderea exactității datelor înscrise în scrisoarea de trăsură, iar cărăușul are dreptul să verifice realitatea acestora; în cazul unor declarații neconforme cu realitatea, expeditorul suportă penalități și eventuale daune rezultate din aceste fapte. Regulamentul de transport C.F.R., art. 66, prevede că expeditorul are dreptul să modifice contractul de transport pînă în momentul în care scrisoarea de trăsură este predată destinatarului sau acesta și-a valorificat drepturile rezultînd din acest document. Modificarea contractului de transport — prin declarație scrisă dată stației de încărcare și cu mențiunea corespunzătoare în duplicatul scrisorii de trăsură prezentat de expeditor — poate să fie făcută cu privire la: retragerea mărfii din stația de predare; oprirea ei în cursul transportului; amînarea eliberării la locul de destinație sau în orice alt punct pe parcursul transportului; schimbarea destinatarului; înapoierea mărfii la stația de predare (expediție).

2. Scrisoarea de transport auto. Pentru transporturile interurbane cu mijloace auto contractul de transport îl reprezintă scrisoarea de transport, document care îndeplinește trei funcții esențiale: în faza precontractuală, prin completarea și înmînarea ei de către expeditor cărăușului se realizează comanda de transport; în faza de executare, confirmă activitatea mijlocului de transport; scrisoarea de transport constituie documentul de valorificare tarifară a

transporturilor executate. Pentru realizarea acestor funcții, scrisoarea de transport se întocmește în patru exemplare: unul rămâne la expeditor (la data depunerii comenzii), unul la întreprinderea (baza) de transport; celelalte două se înmânează conducătorului auto, iar după efectuarea transportului, unul se remite expeditorului împreună cu documentul de decontare, iar ultimul se anexează la foaia de parcurs. Scrisoarea de transport fiind actul prin care se încheie efectiv contractul de transport, cuprinde toate datele necesare efectuării transportului, confirmării lui, și plata prețului pentru prestația executată. Ca urmare, completarea eronată sau cu date inexacte, atrage răspunderea expeditorului, așa cum vom vedea în secțiunea finală.

3. **Bonul și fișa de transport auto.** În cazul transporturilor locale cu mijloace auto cu caracter ciclic, repetat, se folosește bonul de transport, care se întocmește în două exemplare, din care unul pentru expeditor, iar cel de al doilea pentru căraș. Auxiliar bonului de transport, se folosește fișa de transport, care servește la înregistrarea

succesivă a curselor de transport efectuate. Fișa de transport are funcția de a evidenția toate cursele făcute în cursul unei zile, fiind completată de către căraș cu privire la elementele de identificare a mijlocului de transport și numărul foilor de parcurs, iar expeditorul înscrie elementele de executare: ora începerii, confirmarea fiecărei curse de transport și, la sfârșitul zilei, ora terminării activității. Legat de documentele de transport, câteva precizări se impun în legătură cu foaia de parcurs. Acest document nu constituie un document propriu-zis de transport, opozabil expeditorului sau destinatarului mărfii. Potrivit Tarifului unic, ediția 1979, foaia de parcurs are, în exclusivitate, funcția de document primar care atestă legalitatea deplasării mijlocului auto, pe drumurile publice. Ca urmare, completarea ei se face exclusiv de personalul cărașului, expeditorii și destinatarii nefiind obligați și neavînd nici dreptul să facă vreo mențiune pe acest document.

Al. D.

Întrebări și răspunsuri

● **ELENA AGÎRBICEANU, Sibiu** — Întreruperea activității dv. fiind determinată de necesitatea creșterii copilului în vîrstă de pînă la 7 ani, la reîncadrarea în muncă, în termen de trei luni de la data împlinirii de către copil a acestei vîrste (sau mai înainte) se consideră — conform art. 9 din Legea nr. 1/1971 — că aveți vechime neîntreruptă în aceeași unitate și în muncă. În această situație, intrucît în mod legal ați ocupat funcția de vînzătoare II, puteți ocupa la reîncadrare aceeași funcție.

● **ALEXANDRU DALAVERA, Amzacea, Constanța** — Pentru a ocupa funcția de economist fermă de gradul II este necesară o vechime în funcții economice de 9 ani. Conform art. 63 din Legea nr. 12/1971, organele de conducere pot reduce cu doi ani vechimea în muncă a căderilor ce urmează a ocupa funcții de conducere pînă la nivelul șefilor de servicii sau de secții (inclusiv a șefilor de ferme). Perioada lucrată în funcții tehnice nu se ia în considerare la stabilirea vechimii în funcții economice.

● **NICOLAE MANEA, București** — Pentru a putea ocupa funcția de contabil șef al Secției de întreținere drumuri și siguranța circulației București Sud, unitatea de gradul II, este prevăzută cerința absolvirii învățămîntului superior economic.

● **FLORIAN CRISTUȚIU, Bănișor, Sălaș** — Din datele comunicate rezultă că pînă în anul 1975, înainte decît de a vi se anula permisul de conducere, ați fost încadrat ca șofer în categoria a II-a de retribuție. În anul 1977, obținînd din nou permisul de

conducere, ați fost reîncadrat ca șofer, în aceeași categorie. Greșit s-a procedat la trecerea dv. în anul 1979 la categoria a III-a, legea neprevăzînd o asemenea măsură. Desigur, perioada 1975—1977 cît n-ați lucrat ca șofer nu se include în vechimea în meserie. Dacă unitatea nu vă reîncadrează în categoria I, adresați-vă comisiei de judecată.

● **VASILE RÎMBULEA, Singeorz Băi** — Începînd cu data de 16 martie 1968 ați ocupat — cu respectarea reglementărilor existente în perioadele respective — funcțiile de contabil I (principal), merceolog principal și contabil principal, iar o scurtă perioadă și o funcție superioară. La data aplicării Legii nr. 12/1971 erați încadrat contabil I, respectiv contabil principal. Este vorba de aceeași funcție căreia i s-a schimbat numai denumirea. Față de cele de mai sus și țînînd seama de prevederile art. 68 din Legea nr. 12/1971 puteți ocupa în continuare funcția de contabil principal.

● **HUZA G. GHEORGHE, Cristești, Mureș** — Beneficiați de prevederile art. 35 lit. b din Legea nr. 57/1974 potrivit cărora „maștrii care absolvă cu diplomă sau licență cursurile fără frecvență ale învățămîntului superior, se încadrează în funcția corespunzătoare studiilor absolvite la nivelul de bază sau cu o retribuție tarifară care să le asigure o clasă în plus față de aceea avută în cazul în care retribuția tarifară pentru al doilea an de activitate este mai mică sau egală cu aceea avută. Față de prevederile susmenționate, dacă pentru funcția de economist există în unitatea unde lu-

crăți și clasa 25 de retribuție, urmează să fiți încadrat în această clasă. Răspunsurile publicate în presă, deși bazate pe dispozițiile legii, nu sînt obligatorii pentru unitate. Dacă nu se aplică prevederea legală sus-menționată, adresați-vă comisiei de judecată din unitate.

● **ELENA N. BUICA, Tîgănești, Telemorman** — Sînteți absolventă a liceului industrial și, după un stagiu ca practicant, veți fi încadrată direct în categoria a II-a, astfel cum se prevede în tabelul din anexa nr. 1 la Legea nr. 12/1971. Durata stagiului este diferențiată, între 6 și 18 luni. Verificați la serviciul de retribuție care este durata stagiului de practicant stabilită pentru unitatea dv.

● **ION TRESTIOREANU, Ploiești** — Potrivit soluțiilor adoptate de organele competente, asigurările sociale de stat nu acoperă diferența sporului de vechime plătit pentru șase ore în loc de 8 ore, pentru personalul care beneficiază de program redus de lucru. Art. 196 din Legea nr. 57/1974 se aplică numai în cazul incapacității temporare de muncă și nu în cazul dv. (refacerea și întărirea sănătății).

● **VASILE SPINU, Brașov** — Soluția legală în aplicarea art. 35 lit. b din Legea nr. 57/1974 este aceea că tuturor absolvenților cursurilor învățămîntului superior, serale sau fără frecvență, trebuie să li se asigure o clasă de retribuție în plus. Atunci cînd retribuția este mai mică decît cea prevăzută pentru anul 2 de activitate, se acordă retribuția corespunzătoare acestui an, iar dacă este egală cu aceea prevăzută pentru anul 2 de activitate se acordă retribuția la nivelul de bază.

INTREPRINDEREA

ACE DE TRICOTAT — București

Str. Unității 79—91

PROFILE GRELE

- UNP Ø 260 mm kg. 129
- UNP Ø 240 mm kg. 142

SIRMA CU REZ. PESTE 50 KGF/MM2

- Sirmă OSC 9 Ø 0,91 mm kg. 1100
- idem OLC 45 Ø 2 mm kg. 2542
- idem OSC 8 Ø 1,58 mm kg. 4500

PIETRE POLIZOR

- 350×40×127 — 25 M kg. 15
- 350×50×127 — 25 M kg. 10
- 350×25×127 — 25 M kg. 18

BENZI OTEL ALIAT CARBON % 1,20

- 23×0,14 mm kg. 35
- 22×0,15 mm kg. 130
- 22×0,16 mm kg. 85
- 22×0,18 mm kg. 46
- 22×0,20 mm kg. 42
- 25×0,25 mm kg. 10
- 25×0,35 mm kg. 167
- 25×0,40 mm kg. 150

RULMENȚI

- N 306 buc. 2
- NU 311 Na buc. 3
- NU 209 buc. 10
- NU 305 MA buc. 2
- NU 310 MA buc. 5
- NF 310 buc. 3
- 608 Z buc. 4
- Bucșe H 207 buc. 30
- idem H 209 buc. 15
- idem H 305 buc. 10
- Rulmenți NU 309 buc. 4
- 1205 buc. 10
- 1209 buc. 25
- 1211 K buc. 2
- 1303 buc. 10
- 1304 buc. 10
- 1305 buc. 5
- 2200 buc. 3
- 2207 K buc. 20
- 2305 K buc. 20
- 2307 K buc. 5
- NN 3011 buc. 2
- 2310 K buc. 3
- 3203 buc. 3
- 3211 buc. 10
- 3306 buc. 4
- 6011 buc. 5

- 6209 buc. 2
- 6211 buc. 20
- 6214 ZZ buc. 3
- 6215 buc. 1
- 6216 buc. 1
- 7200 buc. 5
- 30202 buc. 20
- 7205 buc. 8
- 30215 buc. 10
- 7215 buc. 3
- 30217 buc. 4
- 7217 B buc. 1
- 30220 A buc. 1
- 30304 buc. 15
- 30305 buc. 15
- 30306 buc. 10
- 30308 buc. 2
- 31305 buc. 15
- 32205 buc. 3
- 32210 buc. 8
- 32211 buc. 1
- 32214 Conici buc. 2
- 32303 buc. 5
- 32304 buc. 10
- 32305 buc. 20
- 32309 buc. 2
- 51106 buc. 12
- 51108 buc. 5
- 51109 buc. 5
- 51114 buc. 30
- 51200 buc. 5
- 51201 buc. 20
- 51202 buc. 15
- 51203 buc. 10
- 51305 buc. 15
- 51306 buc. 3
- 51407 buc. 20
- 52202 buc. 15
- 52305 buc. 20
- 52405 buc. 12

CURELE TRAPEZOIDALE

- 17×11×850 buc. 4

CURELE DIN PIELE

- Curele răsucite 10—12 mm kg. 25

CURELE MĂTASE FĂRĂ SFIRȘIT

- 1110×35 mm buc. 8
- 1900×30 mm buc. 25

MATERIALE ELECTRICE

- Buton clupercă fără reținere buc. 16
- Chei comandă cu placă buc. 6
- Cond. Fy 10 mm m. 1800
- Cond. V.L.P.Y. 2,5 mm m. 200
- Contactori CA 43 S 1 5 A buc. 10
- Corp iluminat FIRA 1×40 buc. 20
- Condensatori ceramici buc. 24

- Coloană RS 7510B 50×50 buc. 3
- Redresor RS 7510B 40×40 buc. 34
- Idem SR 7510 H 40×40 buc. 3
- Idem SR 705093/ 40×40 buc. 7
- Idem RS 70507B 40×40 buc. 3
- idem RS 7134 1 A 40×40 buc. 6
- Microintrerupător GW 73 buc. 4
- idem GW f3 2K13B buc. 4
- idem buc. 6
- idem GW F.3 2B13B buc. 10
- Bloc releu TSA 10 A — 0,4 A buc. 43
- idem TSA 10 A — 1,3 A buc. 88
- idem TSA 32 A 1,8 A buc. 20
- idem TSA 10 A — 2,4 A buc. 24
- idem TSA 10 A — 3,3 A buc. 46
- idem TSA 10 A — 4,5 A buc. 47
- idem TSA 10 A — 6 A buc. 11
- idem TSA 10 A — 11 A buc. 12
- idem TSA 32 A — 15 A buc. 5
- Releu 2 RH 30 buc. 20
- Reductor automat 0,63×1500 2 GA buc. 1
- R.T. pa 7 220 V buc. 3

DIVERSE

- Condensatori ceramici B 3000 2000 TGL 68—109 buc. 24
- Freze ciupercă Ø 8×1,20×3
- NR Z 25 65 buc. 2000
- Electrozi arămiți crâșțuro Ø 10 mm buc. 900

PIESE AUTO

- Contact platinat TV M 461 per. 8
- Camere auto 560/13 buc. 2
- Anvelope 560/13 buc. 3
- Diafragme pompă benzină 8 g buc. 27
- Filtru ulei Dacia buc. 3
- Capac Delco TV M 461 buc. 2
- Site pompă benzină M 461 buc. 23
- Brațe ștergător cu lame pentru IMS buc. 4

MOTOARE ELECTRICE PROVENITE DIN CASARE ÎN STARE DE FUNCȚIONARE

- 0,8×1410 Gab.90 663788 buc. 1
- 0,250×1400 Gab. 90 3571 buc. 1
- 0,250×1400 Gab. 90 3572 buc. 1
- 1,0×1410 Gab. 100 315830 buc. 1
- 1,1×940 Gab. 90 62245 buc. 1
- 1,1×940 Gab. 100 706420 buc. 1
- 1,7×930 Gab. 140 449125 buc. 1
- 3×1410 Gab. 140 551881 buc. 1
- 4,5×900 Gab. 140 281612 buc. 1
- 0,15×2820 Gab. 63 760344 buc. 1

Tea
prezentăm

ÎNȚREPRINDEREA DE APARATE

ȘI UTILAJE PENTRU CERCETARE BUCUREȘTI

str. Fabricii nr. 47, sectorul 6 (Platforma Institutului
politehnic) Telefon 8160 20; Telex 10297

Primește comenzi pentru :

- cercetare științifică
- inginerie tehnologică

Execută, la cerere, aparate din următoarele domenii :

Spectrometrie Spectrofotometru în vizibil, Pirometru optic, Luxmetru, Aparate fotometrice

Analiză chimică Ionometru, Polarografe, Oxigenometre, Higrometre
Analizoare CO, Fummetre, Cromatografe de gaze
Complexe pentru determinarea calității apelor

**Aparatură
de laborator** Malaxoare de laborator, Agitatoare cu ax flexibil
Inflametre, Viscosimetre, Centrifuge de laborator
Pompe peristaltice, Pompe de verificat manometre
Aparatură pentru învățarea limbilor moderne
Transferometre, Analizoare statistice etc.

Traductori Traductori de deplasare 1—100 mm, Traductori de presiune-forță și torsiune,
Aparate de măsurat abateri de formă și circularitate
Aparat multicanal de măsurat temperatura

Standuri Standuri de fiabilitate, Standuri de încercare a oțelurilor la fluaj, Standuri pentru
complexe avicole, Linii mecanizate de montaj și etalonare, Mașini de măsurat în
trei coordonate

Psihomatică Aparate pentru testarea aptitudinii, Reactivitate complexă, Rezistență la mono-
tonie, Percepția culorilor

Primim comenzi directe pentru anii 1981—1985.
Pentru informare și documentare, solicitați catalogul
produselor noastre și vizitați laboratorul I.A.U.C., în

care sînt expuse și se demonstrează funcționarea
aparaturii pe care o producem.